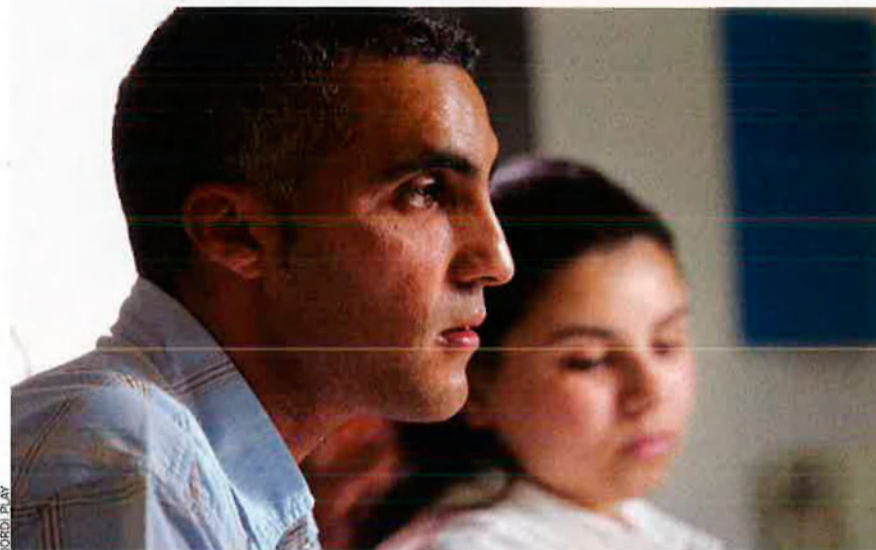

“Ens van detenir per justificar l'entrada a la guerra de l'Iraq”

Souhil Kaouka (Alger, 1972) és una de les persones que van ser detingudes en l'operació Estany el 2003. EL TEMPS va poder parlar amb ell un dia abans que l'Audiència Nacional espanyola el tornés a enviar a la presó.

Souhil Kaouka té dona i un fill d'uns quants mesos. Treballa en una empresa de construcció de piscines a Banyoles, la capital del Pla de l'Estany. Des de divendres torna a ser a la presó. Fins fa poc era l'únic membre de l'anomenat *escamot Dixan* que es trobava en llibertat, mentre esperava la resolució d'un recurs al Tribunal Suprem contra una condemna de tretze anys, però el jutge va considerar que hi havia risc de fuga.

—Quin càrrecs us imputen?

—Pertanyer a un grup armat i falsificació documental. La primera vegada que ens van detenir va ser per justificar l'entrada a la guerra a l'Iraq, com ho mostra el fet que la mateixa nit d'acabar la guerra vam sortir de la presó. Després es va arxivar el cas sense càrrecs. Però més endavant vam posar una demanda contra

Aznar i Acebes per haver dit que teníem bombes i ens van tornar a detenir.

—Amb quines proves us acusen ara?

—Just després de l'11-M es va tornar a obrir el cas. Trobo molt normal que els països vulguin evitar que hi hagi atemptats. Jo mateix vaig marxar d'Algèria per por del terrorisme. A la primera detenció, la prova era el detergent que van trobar. Però al judici es va demostrar que amb allò no es podia fer cap bomba. Així i tot, em van condemnar a 13 anys.

—La policia feia servir d'argument que alguns teníeu relació amb el Front Islàmic de Salvació algerià?

—Jo no tinc res a veure amb el FIS, ni els he votats mai. Per a mi, l'Islam no s'ha de barrejar amb la política, sinó ajudar la gent, fer una tasca social. A Algèria hi ha molta gent que vol entabanar els innocents.

—Com va ser l'experiència que vau viure a la presó?

—Hi vaig estar dos mesos. No hi havia estat mai. La primera setmana m'ho vaig passar molt malament. Els policies no ens explicaven res i ens ofien dient “t'enviarem a Guantánamo”, i reien. Demanàvem verdura per menjar i ens portaven porc. Així durant més d'un mes.

—Us maltractaven físicament?

—No, físicament no, però mentalment era molt dur.

—I la família?

—També s'ho van passar molt malament. La meua mare es va posar malalta i ara té paràlisi de mig cos. Sortosament, vaig tenir el suport dels veïns, de la gent de la feina, fins i tot del consolador d'Algèria. Sóc una persona normal que treballa, que paga el pis que hem comprat. Vaig venir legalment, amb visat, i vaig començar a treballar en feines al camp, després de fuster, sense contracte. Des de l'any 2002 treballa d'instal·lador de piscines.

—Què penseu quan sentiu que Catalunya és ple de jihadistes?

—El terrorisme és un enemic sense cara, però es pot prevenir si la policia fa la feina que ha de fer. Em sembla que no ho fa prou bé, com ho mostren algunes preguntes sense sentit que em feien; per exemple: “coneixes Bin Laden?”. Jo crec que la policia no ha vigilat prou bé per a evitar que arribi gent perillosa.

—Voleu dir que a Catalunya hi ha gent amb idees radicals?

—Les idees radicals poden venir de molts indrets. Aquí la majoria de musulmans fan una vida normal, però n'hi ha que no tenen gaire nivell cultural i no distingeixen el bé del mal. Aquests es desvien de l'Islam perquè no l'entenen. L'Islam no ha de servir per a complicar la vida, sinó per a facilitar-la. Hi ha gent que es deixa influir per missatges radicals i per altres coses, com per exemple les imatges que ens arriben de l'Iraq.

—Com creieu que s'hi pot posar remei?

—Tots plegats ens hauríem d'obrir més. Si la gent rebutja algú perquè és musulmà, aquest acaba relacionant-se només amb els del seu grup. Cal obrir més portes. També cal resoldre qüestions molt importants com, per exemple, que la gent tingui els papers en regla per a poder treballar i viure dignament.

Xevi Camprubí